127

NB-9

Куда Київ-47
Проспект Перемоги, 50. Редакції «Сільських вістей». Меморіал «33: голод».

Кому

Индекс предприятия связи 317620

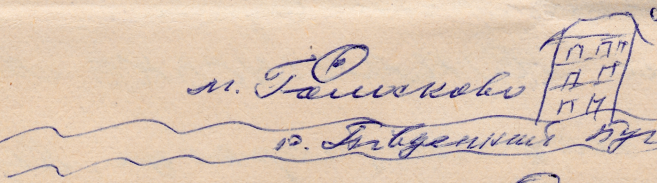
Адрес отправителя Ульяновка, Кіровоградської обл. Піонерський провулок 5 кв. 13 Пенькуніну Г.В

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

„33-й голод"

Мені 69 років. Жила наша сім'я в с. Богослово, Криворізького р-ну Одеської обл. (тепер Миколаївської). У нас було 6 душ дітей з бабусею. Завдяки цьому ми вижили, хоча і були пухлі з голоду. Голосково – це місточко де стояв базар.

В. Голосково на базарі у двох місцях було відібрано казани з холодцем. На цьому врач Рабін і моя мама Текнурія не могли визначити з чого холодець. Хворий Баранівський сперечався, що холодець з людського м'яса. Баранівський кабанів і знав багато з дивідуу свою. Незабаром в с. Вікторівка Первомайського р-ну міліція виявила на горищі в двох хатах 18 людських черепів і загралка кількох людей що займалися такими „промислами".

В с. Ониськово Чечельницький Григорій сказав своєму 10-річному сину і над карлюгою почав різати йому чуб, але хлопчик вирвався і почав кричати. Батько був безсилий з голоду і не зміг утримати сина. Збігались люди щоб бити Григорія. Хтось з братів його товариш Чечельницький ударив ручкою по голові, викопали яму неглибоку і закопали не живого, а він просився не вбивати і говорив „Не бийте мене, я не хочу помирати хоч раз".

В. с. Люпинівата дізнався розв дознавши ветеринара Чернієнка Сашу щоб зарізати але він завжди втікав.

Цінну інформацію отримано від родичів розповісти за матеріалами експедиції.

У нас була ґуцинця і старший брат ходив у школу де йому щастило підстрелювати щурів (пацюків) і це було наше „м'ясне блюдо". Ми дуже знали що з горобця з побідного суп смачніший чим з ворони. З ворони суп як гірший дають.
Наші дитячі бурлящі, що вирували тоді, то будучи нас спасли. Людей в наших селах стало менше половини.
Можу повідомити „СТАЛІНСЬКЕ МЕНЮ":
коні, собаки, коти, пацюки, горобці, ворони, лобода, кора, кірка очерету і т.д.
В с. Люлинцях самий заядлий „активіст" був Мінчівло Денис.
А в с. Олексіївці був Волощаниківський Кузьма, він був придурковатий (шизофренік) і мав на характері бубона бо грав в духовому оркестрі раніше.
Від нас „опівночі колективізації" його загнали в сов. Приводили в сільську раду ставили до стінки і „розстрілювали" Повідомляють затворили чвенстівець потім відпустили щоб подумав. Так він і помер обідняний бубон в своїй хаті.
А від нас репресій в 1937р. з нашої сім'ї забрали я один. Батько мав горіхові хрести і шабло (подарунок Котовського) за хоробрість. Він помер в Рибінських таборах.
А наш Каганович Лазар живе в Москві і одержує персональну пенсію. У дідка вже - 95 років. Він же шофер.
І радянська влада і партія таке дозволяє.

Привіт

317620. м. Ульяновка, Кіровоградська обл.
с. Громиславка б. 5 кв. 13. Тетерунік
Георгій Васильович.